

Uit het uniform

Commandant 1 Divisie '7 December'. Sinds 23 augustus 2001 is dat generaal-majoor Leendert Noordzij. Van origine een infanterist, eerst bij het Korps Commando Troepen, later als fuselier. Zijn standplaats is Apeldoorn, terwijl zijn huis in het Limburgse Elsloo staat, een dorp onder de rook van Maastricht. Dagelijks heen en weer reizen zit er dus niet in, een weekend-huwelijk wel. Slechts de zaterdagen is Noordzij een hele dag uit het uniform, in zijn geval als operationele man, uit het vlekkenpak.

Tekst: Monique van Rijen - Foto's: Hennie Keeris

Aleen tijd voor elkaar in het zeer korte weekeinde, dat op zondagavond alweer in Apeldoorn eindigt, en op vakantie. Noordzij en zijn vrouw Petra zijn er inmiddels aan gewend. Op 8 oktober vierten zij hun 25-jarig huwelijk. Netto blijft daar slechts twee jaar van over. De overige 23 bestonden uit een leven gescheiden van elkaar. Hij ergens bij een kazerne in den lande ingekwartierd, zij in het Limburgse rijtjeshuis direct langs de spoorlijn, dat het echtpaar Noordzij in januari 1979 betrok. Een aantal keren dreigde een verhuizing, maar voor het werkelijk zover was, kwam Noordzij alweer in aanmerking voor een nieuwe functie en bleven ze toch maar weer in Elsloo. Petra is, vanwege alle herinneringen, erg aan het huis gehecht. Noordzij niet, noch aan de inboedel. Is er in geval van brand dan niets de moeite waard om te redden? Foto's misschien? 'Ach, foto's. Nee, die hoeft ik niet zonnig op mijn bureau', licht Noordzij toe. 'Behalve in het buitenland, bijvoorbeeld toen ik in 1994 een halfjaar in Sarajevo zat. Stond er een plaat op tafel van Petra en de kinderen in Volendamse klederdracht. Die buitenlanders dachten dan dat we er thuis echt zo bij liepen', grijnst hij. 'Nee, bij brand zijn alleen moeders en de kinderen van wezenlijk belang. Verder zou ik m'n smartcard redden, dan kan ik in ieder geval de kazerne op. En m'n mobieltje en portemonnee.' 'En mijn handtas', vult Petra aan. 'Daar zit alles in wat we nodig hebben.'

Noordzij: 'De wezenlijke dingen, die zijn veel belangrijker dan materiële zaken. De diepere waarden van het leven, waarom ben je bijvoorbeeld op aarde? Mensen, 't individu, vriendschap daar gaat het om. We hebben diepzinnige gesprekken met de pastoor van Nieuwenhagen, een dorp in de buurt. Die kennen we uit de tijd dat hij kapelaan was in Elsloo. We zijn goede vrienden geworden en filosoferen over van alles. Ethische kwesties, maar ook zaken die in het nieuws zijn. We zijn oecumenisch getrouwd, ik ben Nederlands Hervormd, Petra katholiek. Elke zondag gaan we naar de kerk, hebben daardoor leuk contact met de kerkgemeenschap. Maar het is

Generaal-majoor Noordzij

Noordzij maakt de vijver in de tuin van zijn huis schoon. 'Ik ontspan tijdens het tuinieren.'

Naam	: Leen Noordzij
Geboren	: 17 november 1950
Sterrenbeeld	: schorpioen
Getrouwd met	: Petra
Kinderen	: Sander (21), Bart (20) en Saskia (18)
Lievelingseten	: capucijners met spek, uien en picalilly
Lust geen	: spruitjes
Favoriete toetje	: gember met zure room
Heeft hekel aan	: kleren kopen, met name broeken passen
Favoriete drank	: whisky
Lekkerste luchtje	: geen, gebruikt een standaard luchtje zoals Gillette Wild Rain
Favoriete muziek	: in huize Noordzij zijn Duitse schlagers en Corry Konings verboden
Favoriete TV-serie	: pagina 520 van teletekst
Favoriete programma	: wederom pagina 520 van teletekst
Mooiste boek	: studieboeken en vakliteratuur, de laatste tijd geen boek meer gelezen.
Favoriete schrijver	: schrijvers van oorlogsboeken die ik twintig jaar geleden las

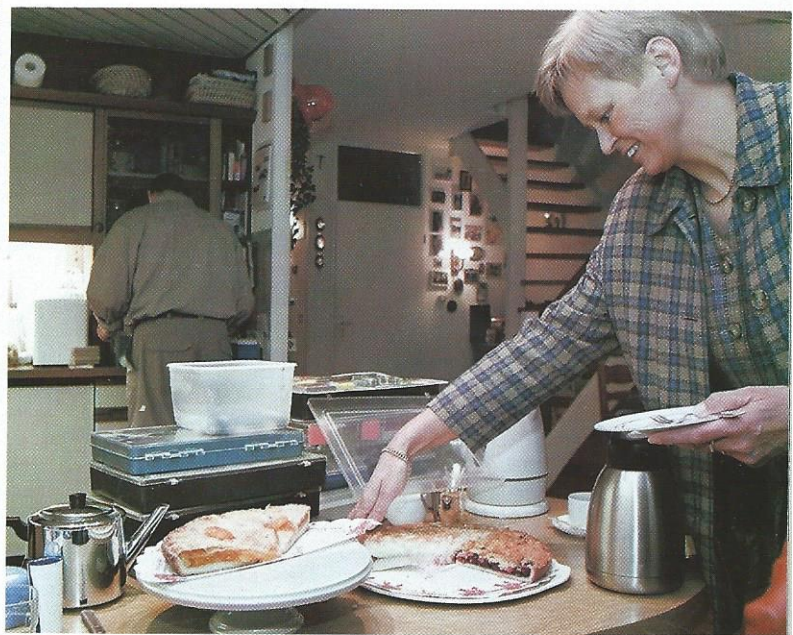

ook gewoon lekker om zo'n drie kwartier tot een uur over iets anders na te denken. Dan kom ik tot rust.'

Dat zal toch niet het enige zijn? 'Nee hoor, ik ontspan ook tijdens tuinieren, of als ik hout hak voor de open haard van de buurvrouw. En natuurlijk met het maken van tinnen soldaatjes, dat doe ik een paar keer per jaar', zegt hij, zijn spullen van zolder halend. 'Vooral het schilderen ervan vereist mijn volledige concentratie. Dan heb ik geen tijd om aan mijn werk te denken. Er zijn namelijk altijd wel problemen. Ik ben heel begaan met de landmacht en soms vreten dingen aan me als het niet loopt zoals ik wil.' Wanneer haar ega zijn attributen begint uit te stallen op het houten aanrecht, schuift Petra met wat volle potten en pannen, bestemd voor het avondmaal, een stukje op. 'Gezellig, zo samen bezig', zegt ze, terwijl manlief aanstalten maakt om tin te verhitten op het fornuis. 'Voor ik zo'n soldaatje af heb, zijn we wel een paar uur verder', laat Noordzij zich ontvallen. Zij: 'Ze gaan ook standaard mee met de caravan en tent naar Frankrijk. Hij: 'Ja, voor het schilderwerk, daar ga ik dan helemaal in op.'

Helaas kunnen zijn blauwe ogen sinds enkele maanden niet meer zonder bril. 'Alleen voor het schilderen van mijn soldaatjes, verder zie ik goed', haast Noordzij zich te zeggen. 'Ja, ik ben ijdel, ik heb liever geen bril.'

Zijn er nog andere terugkerende liefhebberijen. 'Carnaval. Dan neem ik drie dagen vrij en kleed en schmink me onherkenbaar', een opmerking die wordt ondersteund met foto's van duivels en oude vrouwtjes, waarachter ene

Noordzij en echtgenote Petra in de keuken van hun huis. 'Gezellig, zo samen bezig.'

Noordzij schuilt. Ondanks zijn 'afschuwelijk' lange werkdagen van zeven uur 's morgens tot elf uur 's avonds is hij namelijk een gezelligheidsmens. 'Ik kan me best ontspannen, een biertje drinken op recepties of een feestje en als laatste weggaan. Een teken dat ik het naar mijn zin heb. Petra: 'Dat gebeurt natuurlijk ook wel tijdens activiteiten van de Divisie. Aan zijn manier van lopen, zijn houding merk ik wanneer Leen in zijn element is. Dan zie je dat iets goed gaat, dat voelt goed. Dan ben ik ook heel trots op hem.'●

'Tijdens carnaval kleed en schmink ik me onherkenbaar'